

Til § 8.

I lovforslagets § 9 er der givet socialministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om forhøjet beskyttelse i tilfælde, hvor arbejdet er forbundet med særlig fare for liv og lemmer eller sundhed, herunder arbejde, der er særlig anstrengende. Der er i paragraffen nævnt visse eksempler på de beskyttelsesforanstaltninger, der kan bringes i anvendelse, men iøvrigt er ministerens beføjelse ikke underkastet nogen begrænsning efter paragraffen.

Udvalget, der kan tiltræde, at der kan være grund til at give ministeren visse beføjelser til at gennemføre en videregående beskyttelse, mener imidlertid, at dette kun skal kunne gælde i tilfælde, hvor der er forbundet et ganske særligt faremoment med arbejdet, og at beføjelserne endvidere i paragraffen nærmere må være begrænset til visse særlige foranstaltninger, som man har angivet i punkterne 1—3.

Til § 9.

Svarer til lovforslagets § 10.

ad stk. 2. I dette stykke, der giver direktøren for arbejdstilsynet bemyndigelse til under visse forhold at lade iværksætte lægeundersøgelse af arbejderne og arbejds-hygieniske undersøgelser af forholdene, har man fundet det naturligt — i tilfælde, hvor direktørens beslutning vedrører et helt fag eller et fagligt område — at betinge undersøgelserne af, at der er forhandlet med arbejdsrådet.

Til § 10.

Svarer til lovforslagets § 11.

ad stk. 1. Paragraffen giver socialministeren hjemmel til at udstede regulativer m. v. angående sundheds- og velfærdsforanstaltninger på arbejdsstedet og angående forebyggelse af sygdoms- og ulykkesfarer.

Udvalget har fundet det formålstjenligt, at der i tilfælde af, at et nyt regulativ skal udstedes eller et bestående undergives ændring, der ikke kun må karakteriseres som ubetydelige forandringer, af direktøren for

arbejdstilsynet nedsættes et udvalg af repræsentanter fra tilsynet og vedkommende faglige områdes arbejdsgivere og arbejdere til behandling af det pågældende spørgsmål. Direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet har i de senere år i flere tilfælde benyttet denne fremgangsmåde i tilsvarende tilfælde, og den har vist sig overmåde formålstjenlig.

For det første opnår man at få de direkte interesserede og sagkyndige — arbejdsgivere og arbejdere — med i behandlingen af spørgsmålet fra først af. For det andet stimulerer det arbejdsgivernes og arbejderne interesse for det pågældende spørgsmål og deres ansvar for overholdelsen af det kommende regulativs bestemmelser, at de selv har været med til i detaljer at udarbejde forslaget til regulativet.

Man har dernæst anset det for ønskeligt, selvom det i og for sig er fastlagt i grundlovens § 63, at det i selve § 10 fastsættes, at spørgsmålet om lovmedholdeligheden af et regulativ kan indbringes for domstolene.

ad stk. 2. I slutningen af stk. 2 er der efter ønske fra socialministeren gjort en tilføjelse om, at de omkostninger, som leverandøren eller ejeren skal afholde i tilfælde, hvor særlige besigtigelser eller afprøvninger af tekniske hjælpemidler er krævet, eventuelt kan forlanges udredet i form af en takstmæssigt ansat afgift til statskassen, således at det ikke er nødvendigt at afgive en egentlig dokumentation i det enkelte tilfælde for omkostningerne.

Lovforslagets § 12, stk. 3, har udvalget ladet indgå i § 47 som stk. 3.

Til § 13.

Stk. 1 svarer til lovforslagets § 14.

ad nr. 2. Luftrum. I denne bestemmelse, som vedrører det luftrum, der må udskræves i arbejdsrum for hver i rummet beskæftiget arbejder, har udvalget fundet det nødvendigt at foretage en del ændringer, idet man finder forslaget bestemmelser på dette punkt for rigoristiske.